

КОНФЕДЕРАЦИЯ НА ТРУДА "ПОДКРЕПА"
СИНДИКАТ НА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ СЛУЖИТЕЛИ

☎ 870 33 53 факс 02 423 25 70 e-mail: nsasbg@yahoo.com ✉ София 1125, бул."Драган Цанков" №35

Изм.№ 01-15 / 22.02.2019г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Д.л. № 68 КД 16/18 и 2/19
Дата 22.02.2019г.

СТ А Н О В И Щ Е
НА
НАЦИОНАЛЕН СИНДИКАТ НА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ СЛУЖИТЕЛИ
„ПОДКРЕПА“

Относно: Отправена към НСАС „Подкрепа“ покана за представяне на становище по предмета на Конституционно дело № 16 / 2018 година

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА, КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В изпълнение на Определение от 15.01.2019 г. на Конституционния съд на Република България, на 23.01.2019 г. Национален синдикат на административните служители „Подкрепа“ получи покана да представи становище по предмета на Конституционно дело № 16 / 2019 г., както и присъединеното към него КД № 2 / 2019 г., образувани по искане, съответно, на Президента на Република България и Омбудсмана на Република България.

С настоящото, подкрепяме изразените в двете искания мотиви за отмяна на текстовете на §14 и §15 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2019 г. (ЗДБ 2019), респ. на реализираните чрез тези разпоредби изменения и допълнения на текстове от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Споделяме разбирането, изразено в Искането на Президента на Република България, че упражненото право на пенсия за осигурителен стаж и възраст не следва да се квалифицира като обстоятелство, което на общо основание пречатства обективното, безпристрастно и законосъобразно изпълнение на държавната служба в обществен интерес, или което би влязло в противоречие с изискванията за независимост и добросъвестност при осъществяване на пълномощия, права или задължения на държавния служител.

Подкрепяме констатацията, че промените в Закона за държавния служител, извършени вследствие атакуваните разпоредби на ЗДБ 2019 противоречат на чл.6 от Конституцията на Република България, прогласяващ равенството на гражданите пред закона за основен конституционен принцип, който не допуска ограничаването на правата на гражданите и не позволява създаването на привилегии за същите въз основа на изброените в текста признаци.

С настоящото допълваме изразените от Президента и Омбудсмана аргументи, добавяйки и допълнителни съображения към тях:

1. Чрез атакуваните промени на ЗДСл се стига до различно и дискриминационно третиране на български граждани според правното основание, въз основа на което те са упражнили правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Не почива на никаква правна или житейска логика

прогласяването на несъвместимост за лицата упражнили правото си на пенсия на определено правно основание, ограничаващо възможността да заемат държавна служба, като чрез това различно третиране се създава по преценка на законодателя привилегия за друга категория граждани, за които новата несъвместимост по чл.7, ал.2, т.8 от ЗДСл не е приложима, само защото са упражнили правото си на пенсия на друго правно основание.

Така например, според приетите промени в ЗДСл, ако един учител упражни правото си на т.нар. ранно пенсиониране на чл.69в от КСО и направи това 1 месец преди навършване на възрастта по чл.68 от КСО, той не би попаднал в хипотезата, към която е приложимо новото ограничение по чл.7, ал.2, т.8 от ЗДСл и би могъл да бъде назначен на държавна служба. В същото време, същият учител, ако не се е възползвал от правната възможност по чл.69в от КСО, и упражни след месец правото си на пенсия на основание чл.68 КСО, би било невъзможно да бъде назначен за държавен служител, поради несъвместимост произтичаща само от различното правно основание, въз основа на което е упражнил правото си на пенсия. Същият пример би могъл да бъде отнесен към съдии, прокурори, следователи, танцьори и т.н., които в определени случаи биха били поставени в привилегировано отношение спрямо осигурени лица, които са упражнили правото си на пенсия на правно основание, което е сред изрично изброените в чл.7, ал.2, т.8 от ЗДСл.

2. Споделяме и разбирането, че с приемането на ново основание за прекратяване на служебното правоотношение в чл.103, ал.1, т.4, предл.3-то от ЗДСл, се нарушава драстично принципа за законност, като се създава недопустимата възможност въз основа на един и същи юридически факт да се прилагат по субективна преценка на органа по назначаване различни правни основания, които водят до различни правни последици. Мотивите, с които Министерски съвет внася за обсъждане и приемане спорните текстове на §14 и §15 от ЗДБ 2019 се съдържат в Актуализираната средносрочна бюджетна прогноза за периода 2019-2021 г., като според тях, задължителното прекратяване на служебните правоотношения, произтичащо от прилагането на § 15 от ЗДБ 2019 „ще даде възможност да се предложат свободни места на млади висококвалифицирани кадри, които да стартират кариерата си в държавната служба и да намерят реализация в България, както и ще предостави възможност за кариерно развитие и по-добра мотивация на държавни служители със стаж в администрацията. В същото време, тази промяна ще доведе до повишаване на качеството на работа на държавната администрация и по-бързо и по-ефективно използване на новите технологии”. НСАС „Подкрепа” счита, че и в досега съществуващите разпоредби на ЗДСл съществува възможността за ефективно прекратяване на служебното правоотношение с държавните служители, независимо от тяхната воля, по инициатива на органа по назначаване, в хипотезата на „придобито право” на пенсия, регламентирана в чл.106, ал.1, т.5 от ЗДСл, която разпоредба е приложима и към случаите, когато правото на пенсия е не само придобито, но и упражнено. Друго основание, това по чл.106, ал.1, т.5 от ЗДСл, от своя страна, позволява адекватно и ефективно прекратяване на служебните правоотношения със служителите, които са упражнили правото си на пенсия преди възникване на правоотношението.

С приемането на новото прекратително основание по чл.103, ал.1, т.4, предл.3-то в ЗДСл, се създава предпоставка спрямо едно и също лице, което е придобило и упражнило правото си на пенсия да се приложи, по субективна преценка на органа по назначаване различен правен режим, като служебното правоотношение се прекрати на основание придобитото (и упражнено) право на пенсия при условията на чл.106, ал.1, т.5 или на основание новото общо основание, визирано в чл.103, ал.1, т.4, предл.3-то от ЗДСл. Органът по назначение, прилагайки закона, чрез издадения индивидуален административен акт за прекратяване на правоотношението би предизвикал **различни правни последици по отношение на адресата на акта, в зависимост от субективния си избор** кое прекратително основание да приложи във всеки един конкретен случай. Така, спрямо един и същ държавен служител, в случай, че се приложи прекратяване на основание чл.106, ал.1, т.5 ЗДСл, би възникнало задължение, респ. право на обезщетение при реда и условията на чл.106, ал.3 ЗДСл, а в случай, че се приложи новото основание за прекратяване по чл.103, ал.1, т.4, предл.3-то, **обезщетение за служителя не се предвижда**, поради липса на регламентирано такова в чл.104 от ЗДСл.

3. Споделяме мнението, че атакуваните разпоредби са в противоречие с принципите за законност и заради въведеното чрез §15 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗДБ 2019

обратно действие на закона. Обратното действие спрямо държавните служители, които правомерно и законосъобразно са упражнили правото си на пенсия с ясното съзнание и очакване, че при прекратяване на служебното си правоотношение, ще получат регламентираното със закон обезщетение, ги лишава от възможността да получат същото. До влизане в сила на атакуваните текстове, тези държавни служители са разполагали с възможността да останат на работа до момента, в който органа по назначаване прекрати правоотношението по своя инициатива на основание чл.106, ал.1, т.5 или по взаимно съгласие, както и с възможността сами да инициират прекратяването, като във всеки от тези случаи биха получили обезщетение по чл.106, ал.3 ЗДСл. Разпоредбата на §15 от ЗДБ 2019 въвежда императивно изискване към органа по назначаване да прекрати служебните правоотношения с тези служители на новото прекратително основание, в който случай ги лишава и от правото да получат очакваното обезщетение.

Поради посочените по-горе аргументи, Националният синдикат на административните служители „Подкрепа“ изразява становище, че споделя и подкрепя исканията на Президента и Омбудсмана на Република България отправени до Конституционния съд за обявяване на §14 и §15 от ЗДБ 2019 и направените на тяхна основа промени в Закона за държавния служител за противоконституционни.

22.02.2019 г.
София

С уважение,

Мариана МИЛЕНКОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НСАС „ПОДКРЕПА“